

‘Als je ruzie wilt hebben, dan moet je gaan jagen.’ Dat kreeg ik al te horen toen ik begon aan de jachtopleiding. Ik dacht dat het zo’n vaart niet zou lopen. Want niemand wil ruzie, toch? En als jagen een garantie is voor ruzie, dan ga je toch zeker niet jagen? Was het maar zo simpel, de roep van de natuur is vaak sterker dan ons gezonde verstand, helaas.

Ruzies ontstaan vaak door niet-uitgesproken verwachtingen, wederzijdse irritaties en grote ego’s. En uiteindelijk gaat het altijd over geld.

Een voorbeeld uit de praktijk: een jager pacht in Duitsland een veld dat hij met zijn zuurverdiende centjes amper kan betalen en besluit om jagers uit te nodigen om bij hem te komen jagen. Dat levert hem geld, tijdelijke vriendschap en ‘handjes’ op.

Dat is mooi want zo kan hij zijn passie beleven zonder dat het hem al teveel geld kost en misschien houdt hij er zelfs nog wat aan over. Voor zijn gastjagers is het ook geweldig want die kunnen voor een relatief laag bedrag jagen zonder de sores van een eigen veld.

Tijdens de kennismakingsronddrit door het veld gaat vooral de aandacht uit naar de aanwezigheid van wild en de bijzondere ervaringen uit het verleden. Als een uiterst geslepen autoverkoper brengt de jachtpachter het veld aan de man. Vertrouwen, eerlijkheid, discretie en weidelijkheid zijn de sleutelwoorden. En dat voor maar 2.500 euro per jaar; plus de gebruikelijke kosten voor het jagen in Duitsland.

In het begin gaat alles uitstekend. De gastjager verkent het gebied, maakt kennis met de boeren en schiet zijn eerste varken. De jachtpachter is tevreden want hij krijgt hulp bij het voeren en het onderhoud van de hoogzitten en het veld. En menig beest wordt tot in de kleine uurtjes vriendschappelijk doodgedronken. Totdat de gastjager iets te zelfstandig wordt, wat al te vaak in het jachtveld is en niet langer aan de lijn van de jachtpachter wil lopen.

Nu begint het te schuren. De communicatie verloopt stroever, bestaande regels krijgen een andere interpretatie en nieuwe regels worden als een konijn uit de hoge hoed getoverd.

Het vertrouwen verdwijnt, de eerlijkheid neemt af en de discretie - roddel en achterklap - is ver te zoeken. De relatie bekoelt en ruzie dreigt. Soms komt het toch nog goed; maar meestal niet.

Beste gastjagers, gedraag je als gast. En wil de jachtpachter vooraf geen duidelijkheid geven, de afspraken niet op papier zetten of voelt het gewoonweg niet goed? Wees dan niet te gretig en ga er niet jagen. Het gaat onherroepelijk fout. Beste jachtpachters, óf vraag geld en leg alles uitputtend op papier vast óf ga voor de kameraadschap en neem als dank genoeg met een fijne fles whisky.

Anklets*

* 1. enkelbedekking ter voorkoming van het indringen van steentjes in de schoenen, 2. klets maar (a)an

